

YARGITAY
22. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2013/2970
Karar No. 2014/1512
Tarihi: 06.02.2014

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/41

- **FAZLA ÇALIŞMANIN İMZALI ÜCRET BORDROLARINDA GÖSTERİLMİŞ OLMASI**
- **İHTİRAZI KAYIT KONULMAYAN İMZALI ÜCRET BORDROSUNDAKİ FAZLA ÇALIŞMANIN YAZILI DELİLLE KANITLANMASININ GEREKMEŞİ**

ÖZETİ. İmzalı ücret bordrolarında fazla çalışma, hafta tatili ve genel tatil ücreti ödendiği anlaşılıyorsa, işçi tarafından gerçekte daha fazla çalışma yaptığının ileri sürülmesi mümkün değildir. Ancak, işçinin fazla çalışma alacağından daha fazla olduğu yönündeki ihtirazi kaydının bulunması halinde, bordroda görünenden daha fazla çalışmanın ispatı her türlü delille söz konusu olabilir. Buna karşın, bordroların imzalı ve ihtirazi kayıtsız olması durumunda dahi, işçinin geçerli bir yazılı belge ile bordroda yazılı olandan daha fazla çalışmayı yazılı delille kanıtlanması gerekir. İşçiye bordro imzalatılmadığı halde, fazla çalışma ücreti tahakkuklarını da içeren her ay değişik miktarlarda ücret ödemelerinin banka kanalıyla yapılması durumunda da ihtirazi kayıt ileri sürülmemiş olması, ödenenin üzerinde fazla çalışma yapıldığının yazılı delille ispatlanması gerektiği sonucunu doğurmaktadır..

DAVA : Davacı, fazla mesai, ulusal bayram genel tatil ve hafta tatil ücret alacaklarının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalılar avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi H. Can tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı fazla çalışma, hafta tatili ve genel tatil ücretlerinin davalıdan tahsilini istemiştir.

Davalı, zamanaşımının dolduğunu, fazla çalışmanın bulunmadığını ve haklarının ödendiğini iddia ederek davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece bilirkişi raporundaki hesaplamalar göre davanın kabulüne karar verilmiştir

Karar davalılar vekili tarafından temyiz edilmiştir.

1- Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalıların aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2- Fazla çalışma, hafta tatili ve genel tatil yaptığını iddia eden işçi bu iddiasını ispatla yükümlüdür. Ücret bordrolarına ilişkin kurallar burada da geçerlidir. İşçinin imzasını taşıyan bordro sahteliği ispat edilinceye kadar kesin delil niteliğindedir. Bir başka anlatımla bordronun sahteliği ileri sürülüp kanıtlanmadıkça, imzalı bordroda görünen fazla çalışma alacağından ödendiği varsayılır.

Fazla çalışma, hafta tatili ve genel tatil alacaklarının ispatı konusunda işyeri kayıtları, özellikle işyerine giriş çıkışı gösteren belgeler, işyeri iç yazışmaları, delil niteliğindedir. Ancak, fazla çalışmanın bu tür yazılı belgelerle kanıtlanamaması durumunda tarafların dinletmiş oldukları tanık beyanları ile sonuca gidilmesi gerekir. Bunun dışında herkesçe bilinen genel bazı vakıalar da bu noktada göz önüne alınabilir. İşçinin fiilen yaptığı işin niteliği ve yoğunluğuna göre de fazla çalışma olup olmadığı araştırılmalıdır.

İmzalı ücret bordrolarında fazla çalışma, hafta tatili ve genel tatil ücreti ödendiği anlaşılıyorsa, işçi tarafından gerçekte daha fazla çalışma yaptığının ileri sürülmesi mümkün değildir. Ancak, işçinin fazla çalışma alacağından daha fazla olduğu yönündeki ihtirazi kaydının bulunması halinde, bordroda görünenden daha fazla

çalışmanın ispatı her türlü delille söz konusu olabilir. Buna karşın, bordroların imzalı ve ihtirazi kayıtsız olması durumunda dahi, işinin geçerli bir yazılı belge ile bordroda yazılı olandan daha fazla çalışmayı yazılı delille kanıtlaması gerekir. İşçiye bordro imzalatılmadığı halde, fazla çalışma ücreti tahakkuklarını da içeren her ay değişik miktarlarda ücret ödemelerinin banka kanalıyla yapılması durumunda da ihtirazi kayıt ileri sürülmemiş olması, ödenenin üzerinde fazla çalışma yapıldığının yazılı delille ispatlanması gerektiği sonucunu doğurmaktadır.

Fazla çalışma, hafta tatili ve genel tatil alacaklarının yazılı delil ya da tanıkla ispatı imkan dahilindedir. İşyerinde çalışma düzenini bilmeyen ve bilmesi mümkün olmayan tanıkların anlatımlarına değer verilemez. Somut olayda, dava konusu alacaklar hesaplanırken davacının 27.04.2004-31.07.2009 tarihleri arasında şube müdürü, 1.8.2009-21.9.2011 tarihleri arasında da aktarma merkezinde müdür olduğu, bu dönemler için ayrı ayrı değerlendirme yapılarak alacakların belirlendiği anlaşılmaktadır. Davacı tanıklarından birisinin işe 2009 yılında, diğerinin ise 2005 yılında girdiğini ve 2009 yılından itibaren aktarma merkezinde beraber çalıştığı beyanlarından anlaşılmalı; öncelikle her bir tanığın davacı ile hangi dönemlerde hangi sürelerde çalıştığı hizmet cetvelleri ile saptandıktan sonra bu dönem çalışma gün ve saatleri netleştirilerek dava konusu alacak isteklerin somutlaşan bilgi ve belgelere göre değerlendirilmesi gerekirken eksik inceleme ile karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ : Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 06.02.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.